

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobkyně: **A. S.**
bytem x
zastoupená Mgr. Janem Švarcem, advokátem
sídlem Vodičkova 695/24, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 7. 2021 č. j. MPSV-2021/122777-911

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 20. 7. 2021 č. j. MPSV-2021/122777-911 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 8 228 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Jana Švarce, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaný podle ust. § 90 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále též „správní řád“) zrušil rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky pro hl. m. Prahu, kontaktní pracoviště Praha 9 (dále jen „správní orgán prvního stupně“) č. j. 141304/19/AB ze dne 23. 1. 2019, kterým byla podle ust. § 61 odst. 2 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře nepřiznána dávka státní sociální podpory přídavek na dítě ode dne 17. 7. 2018 a řízení zastavil.
2. V žalobě žalobkyně namítala, že žalovaný řízení zastavil s odkazem na překážku věci pravomocně rozhodnuté, jelikož o přiznání dávky na předmětné období již mělo být rozhodnuto v jiném řízení. Měla za to, že žalovaný pominul, že žalobkyně dne 6. 6. 2021 předmět žádosti zúžila na období ode dne 1. 7. 2020 do 31. 7. 2020 a ode dne 1. 1. 2021 do 31. 1. 2021, tedy za období, za která jí dávka přiznána nebyla. Rozhodnutí považovala za nezákonné z důvodu nesprávného posouzení právní otázky.
3. Ve vyjádření k žalobě žalovaný mimo jiné uvedl, že ke dni podání žádosti o zúžení předmětu řízení neběželo prvostupňové, ani odvolací řízení a žádosti žalobkyně o zúžení předmětu řízení tedy nemohlo být vyhověno z důvodu uvedeného v ust. § 45 odst. 4 správního řádu. Odvolací řízení dle žalovaného mohlo běžet až poté, co byla žalovanému soudem vrácena spisová dokumentace po zrušení předchozího rozhodnutí. Dále žalovaný poukázal na to, že žalobkyně disponovala s žádostmi o dávku dle svého uvážení a o dávku za leden 2021 a červenec 2020 včas nepožádala. Na závěr dodal, že žalobkyně nereagovala řádně na výzvy a neosvědčila skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku, přičemž dávka nebyla z tohoto důvodu zamítnuta je proto, že se jednalo o duplicitní řízení. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.
4. V replice žalobkyně konstatovala, že zúžení předmětu žádosti je jednostranným procesním úkonem, který je účinný již dnem jeho dodání správnímu orgánu a ten o něm již nijak nerozhoduje, nemůže mu tedy vyhovět či jej zamítnout. Poukázala také na skutečnost, že pokud probíhá řízení o dávce, tak je přerušena prekluzivní lhůta dle ust. § 54 odst. 2 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře a nejedná se v jejím případě o způsob obcházení zákona.
5. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán [ust. § 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)], a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně.
6. Soud o věci samé rozhodl bez jednání dle ust. § 51 odst. 1 s. ř. s., jelikož žalovaný souhlasil s projednáním věci bez jednání a žalobkyně ve stanovené dvoutýdenní lhůtě nevyjádřila nesouhlas s takovým projednáním věci.
7. Správní spis pak obsahuje pro danou věc tyto podstatné dokumenty: žádost o přídavek na dítě ze dne 17. 10. 2018, rozhodnutí správního orgánu prvního stupně č. j. 141304/19/AB ze dne 23. 1. 2019, odvolání žalobkyně ze dne 8. 2. 2019 vč. doplnění ze dne 9. 2. 2019, zúžení předmětu žádosti ze dne 6. 6. 2021, žalobou napadené rozhodnutí č. j. MPSV-2021/122777-911 ze dne 20. 7. 2021.
8. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobkyně dne 17. 10. 2018 podala žádost o přídavek na dítě s nárokem od 17. 7. 2018, žádost byla vedena pod sp. zn. 12279-18-AB. Dále bylo zjištěno, že žalobkyně podala dne 9. 5. 2018 žádost o přídavek na dítě s nárokem od 9. 2. 2018, která byla vedena pod sp. zn. 44507-18-AB a pod touto spisovou značkou byla dávka

přiznána. Tato dávka jí byla přiznána a vyplácena průběžně do června 2018. Ke dni 01. 07. 2018 jí byla dávka rozhodnutím správního orgánu prvního stupně odejmuta, žalovaný však v odvolacím řízení toto rozhodnutí zrušil. Správní orgán prvního stupně následně rozhodl rozhodnutím ze dne 16. 07. 2019, že nárok na dávku od 01. 07. 2018 nadále trvá. V odvolacím řízení bylo toto rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrzeno rozhodnutím žalovaného ze dne 01. 11. 2019.

9. V řízení o žádosti ze dne 17. 10. 2018, které je předmětem přezkumu v posuzovaném případě, správní orgán prvního stupně opakovaně vyzýval žalobkyni k předložení dokladů relevantních pro posouzení nároku, zejména doklad o výši čtvrtletního příjmu aj., vzhledem k tomu, že žalobkyně požadované informace v plném rozsahu nedoložila a žádost nedoplnila, rozhodl správní orgán prvního stupně tak, že přídavek na dítě od 17. 7. 2018 zamítl. Žalobkyni byl v červenci 2018 a následujících kalendářních měsících vyplacen přídavek na dítě přiznaný k žádosti ze dne 9. 5. 2018 s nárokem od 9. 2. 2018 v řízení vedeném pod sp. zn. 44507-18-AB. Žalovaný tak dospěl k závěru, že v posuzovaném řízení vedeném pod sp. zn. 120279-18-AB byla dána překážka řízení dle ust. § 48 správního řádu a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně proto zrušil a řízení zastavil dle ust. § 66 odst. 1 písm. e) správního řádu. Předchozí rozhodnutí žalovaného v této věci č. j. MPSV-2019/72933-911 ze dne 11. 4. 2019 bylo zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze č. j. 2 Ad 17/2019 ze dne 3. 6. 2021 pro vady řízení. Ze spisového materiálu je také zřejmé, že žalobkyně zaslala žalovanému dne 6. 6. 2021 sdělení o tom, že zužuje předmět své žádosti vedené správním orgánem prvního stupně pod sp. zn. 120279-18-AB tak, že předmětem žádosti je nově pouze období ode dne 1. 7. 2020 do 31. 7. 2020 a ode dne 1. 1. 2021 do dne 31. 1. 2021. Na dané sdělení reagoval správní orgán prvního stupně, poté co mu jej žalovaný postoupil tak, že žalobkyni přípisem oznámil, že v daném případě bylo řízení ukončeno zrušením rozhodnutí a řízení o dávce bylo zastaveno, neboť se jedná o duplicitní žádost, tudíž nelze zúžení předmětu žádosti uplatnit, jelikož požadovaná období se k žádosti nevztahují. Následně žalovaný vydal žalobou napadené rozhodnutí č. j. MPSV-2021/122777-911 ze dne 20. 7. 2021, kterým podle ust. § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušil a řízení zastavil.
10. Soud posoudil předmětnou věc takto:
11. Podle ust. § 45 odst. 4 správního řádu *žadatel může zúžit předmět své žádosti nebo vzít žádost zpět; toto právo nelze uplatnit v době od vydání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně do zahájení odvolacího řízení.*
12. Podle ust. § 48 odst. 1 správního řádu *zahájení řízení u některého správního orgánu brání tomu, aby o téže věci z téhož důvodu bylo zahájeno řízení u jiného správního orgánu.*
13. Podle ust. § 48 odst. 2 správního řádu *přiznat totéž právo nebo uložit tutéž povinnost lze z téhož důvodu téže osobě pouze jednou.*
14. Podle ust. § 54 odst. 2 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře *nárok na výplatu dávky nebo její části, jde-li o dávky uvedené v § 2 písm. a) bodech 1 a 2, § 2 písm. b) v bodu 1 zaniká uplynutím tří měsíců ode dne, od kterého dávka nebo její část náleží; to neplatí, jde-li o případ uvedený v § 53 odst. 1 a v § 62 odst. 5. Lhůta podle předchozí věty neplyne po dobu řízení o dávce.*
15. V žalobě žalobkyně uplatnila jedinou námitku, kdy konstatovala, že nebyly dány důvody pro zastavení řízení, neboť v průběhu řízení zúžila předmět své žádosti a není tak pravdou,

že by byla splněna podmínka ust. § 48 odst. 2 správního řádu, dle které je možné přiznat totéž právo nebo uložit tutéž povinnost z téhož důvodu téže osobě pouze jednou.

16. Soud má za to, že i přes skutečnost, že žalovaný ve svém vyjádření k žalobě obsáhle popisuje s odkazem na ust. § 45 odst. 4 správního řádu, proč žalobkyně nemohla zúžit předmět své žádosti vedené u správního orgánu prvního stupně pod sp. zn. 120279-18-AB, a také že její jednání nese znaky obcházení práva, tak toto hodnocení zcela absentuje v žalobou napadeném rozhodnutí. V napadeném rozhodnutí je písemnost žalobkyně nazvaná „Zúžení předmětu žádosti“ ze dne 6. 6. 2021 opomenuta, není zde ani informace, že tato byla postoupena správnímu orgánu prvního stupně k vyřízení, ani následný postup správního orgánu, a to přesto, že pokud by skutečně došlo ke zúžení žádosti žalobkyně v rozsahu, ve kterém to požadovala ve svém sdělení ze dne 6. 6. 2021, tak by nebylo možné řízení dle ust. § 66 odst. 1 písm. e) správního řádu ve spojení s ust. § 48 odst. 1 správního řádu zastavit, neboť v období od 1. 7. 2020 do 31. 7. 2020 a od 1. 1. 2021 do 31. 1. 2021 nebyl žalobkyni přídavek na dítě vyplácen a nejednalo by se tak o přiznání téhož práva dvakrát. Napadené rozhodnutí je tedy nepřezkoumatelné.
17. Správní soudy v minulosti opakovaně judikovaly, že zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno takovým vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů (či pro nesrozumitelnost) skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů tehdy, jestliže správní orgán neuvede konkrétní důvody, o něž se jeho rozhodnutí opírá (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2006, č. j. 2 As 37/2006 - 63), nevypořádá se se všemi odvolacími námitkami (rozsudek ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008 - 71) či neuvede důvody, proč nepovažoval za důvodnou právní argumentaci účastníka řízení a proč námitky účastníka považuje za liché, mylné nebo vyvrácené (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005). Nepřezkoumatelným pro nedostatek skutkových důvodů pak může být podle ustálené rozhodovací praxe rozhodnutí pro takové vady skutkových zjištění, která utvářejí rozhodovací důvody, typicky tedy tam, kde správní orgán opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem, anebo tam, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy v řízení byly provedeny. Městský soud v Praze v tomto směru pro stručnost odkazuje na závěry vyjádřené mj. v rozsudcích Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003 - 75, ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Azs 47/2003 - 130, ze dne 29. 7. 2004, čj. 4 As 5/2003 - 52, ze dne 18. 10. 2005, čj. 1 Afs 135/2004 - 73, č. 787/2006 Sb. NSS, ze dne 14. 7. 2005, čj. 2 Afs 24/2005 - 44, č. 689/2005 Sb. NSS, ze dne 25. 5. 2006, čj. 2 Afs 154/2005 - 245, ze dne 17. 1. 2008, čj. 5 As 29/2007 - 64. Uvedený přístup vychází z ustálené rozhodovací praxe Ústavního soudu (např. nález Ústavního soudu ze dne 20. 6. 1996, sp. zn. III. ÚS 84/94, nález Ústavního soudu ze dne 26. 6. 1997, sp. zn. III. ÚS 94/97, nález Ústavního soudu ze dne 11. 4. 2007, sp. zn. I. ÚS 741/06, nález Ústavního soudu ze dne 17. 12. 2008, sp. zn. I. ÚS 1534/08, nález Ústavního soudu ze dne 14. 10. 1999, sp. zn. III. ÚS 35/99, či nález Ústavního soudu ze dne 29. 3. 2011, sp. zn. III. ÚS 3606/10). Ze shora uvedeného judikатурního rámce vyplývá, že z odůvodnění rozhodnutí musí být zřejmé, jaký skutkový stav vzal správní orgán za rozhodný a jak uvážil o pro věc zásadních skutečnostech a uplatněných námitkách účastníka řízení, resp. jakým způsobem postupoval při posuzování těchto skutečností. Uvedené pak musí nalézt svůj odraz v odůvodnění dotčeného rozhodnutí.
18. Zdejší soud se neztotožňuje se závěrem žalovaného, že by odvolací řízení po zrušujícím rozsudku počalo znovu běžet až doručením spisového materiálu, z rozsáhlé praxe správních

soudů je zřejmé, že pro běh lhůt je zásadním okamžikem nabytí právní moci rozhodnutí a nikoliv okamžik navrácení spisové dokumentace. V posuzovaném případě nabyl rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 2 Ad 17/2019 ze dne 3. 6. 2021 právní moci dne 3. 6. 2021, a následující den tak opětovně počalo běžet odvolací řízení. Argumentace použitá žalovaným ve vyjádření k žalobě je tedy nesprávná, neboť v daném případě se neuplatní ust. § 45 odst. 4 správního řádu.

19. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2018 č. j. 49 As 245/2017-32 je zřejmé, že „[n]edostatek odůvodnění rozhodnutí vydaného ve správním řízení nemůže být dodatečně zhojen případným podrobnějším rozbořem právní problematiky učiněným až v kasační stížnosti podané proti rozhodnutí soudu, jímž bylo správní rozhodnutí zrušeno jako nepřezkoumatelné pro nedostatky v odůvodnění.“ Byť se žalovaný pokusil vysvětlit své důvody již v řízení u krajského soudu, nedostatky odůvodnění správního rozhodnutí nelze zhojit ani ve vyjádření k žalobě (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2009, čj. 9 As 71/2008-109; obdobně také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 9. 2003, čj. 1 A 629/2002-25, č. 73/2004 Sb.).“
20. Vzhledem k tomu, že posouzení daného zúžení předmětu žádosti mohlo mít zásadní dopad do práv žalobkyně, tak nezbylo soudu, než postupovat podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a žalobou napadené rozhodnutí zrušit pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí a podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vyslovit, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení.
21. V dalším řízení, v němž bude žalovaný vázán právním názorem soudu vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.), se mimo jiné řádně vypořádá s písemností žalobkyně „Zúžení předmětu žádosti“ ze dne 6. 6. 2021 a svou argumentaci k dané písemnosti rozvine a podrobně odůvodní, přičemž bude postupovat, jak uvedeno v bodě 17. tohoto rozsudku.
22. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého má právo na náhradu nákladů řízení důvodně vynaložených před soudem účastník, který měl ve věci úspěch. Vzhledem k tomu, že žalobkyně měla ve věci plný úspěch, rozhodl soud tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku a žalobkyni přiznal náhradu nákladů řízení a to za právní zastoupení žalobkyně advokátem. Náklady právního zastoupení pak spočívají v odměně za 2 úkony právní služby v částce 6 200 Kč / 3 100 Kč za 1 úkon právní služby - § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., převzetí zastoupení a podání žaloby/ a 2x režijní paušál v celkové výši 600 Kč (2 x 300 Kč) dle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. Právní zástupce žalobkyně je plátcem DPH, a proto se částka zvyšuje o hodnotu příslušné daňové sazby (21 %). Náklady řízení tak celkem činí částku ve výši 8 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 11. května 2023

JUDr. Marcela Rousková
samosoudkyně